Ročník XI. — Číslo 30. Kvasilov dne 10. srpna 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Buďme činní, budoucnost náleží činnému a smělému, stojatá voda v hnilobu přechází, kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, jenž úsilovně vpřed se ubírá.
Dr. Miloslav Tyrš.

Něco o radosti.

Radost — jak zvláštní to pocit. Hleďmež na dítě, jak toužebně vztahuje ručky své po třpytících se hvězdách za večerů, po slunečních paprscích, jež pozlatily jeho okolí neb zahrály si u jeho nožek; po hračce pestrých barev, a dosáhnou-li jeho ručky předmětu touhy, zazáří mu očka— dítě je šťastno, má velkou radost.

Tak toužebně vztahuje ručky po radosti stále a jak dítě spívá — roste, roste i touha po radosti. Radosti je potřeba člověku, má-li zůstati silným v životním boji, ale třeba, aby se dovedl radovati srdečně, ne vynuceně, povrchně. Každý touží po radosti, ale mnohý ji hledá na bludných cestách. Mnohý doufá, že lesk bohatství mu ji přinese a proto v ustavičném shonu, aby co nejvíce vyziskal, ani nepozoruje jak drahocenný čas utíká a unáší s sebou celé poklady radosti, z kterýchž ani neměl času čerpati. Jiný po celé dny a noci se noří do přemýšlivých výpočtů jak dobýti slávy a tak dlouho obětuje tu e té všechen svůj čas, až mrtvé dílo v něm zničí každou strunku záchvěvu radosti. Jiný se domnívá, že radost k němu přiletí sama a jde svou cestou zasněn tak dlouho, až se mine cílem. Na návrat k radosti pak již je pozdě. Kolik je těch, kdož pořádají a účastní se slavností, oblečeni v nádherný úbor, zdobený klenoty a květinami, hledaje radost. Ale ta se vyhýbá slavnostem, při nichž marnivost, neupřimnost a nevázanost slaví své vítězství.

Radost je, dítětem lásky a při tom ji okouší v nejhojnější míře ten, kdo sám se snaží jiným co nejvíce radosti způsobiti. Sebeláska je první sebevražedkyní lásky v našich dnech, kde místo aby druh druhu pomohl vzájemně, myslí každý jen o sobě. Před utrpením bližního zavírá oči, anebo stará se, jak by ještě více jeho bolesti zvýšil. Tam, kde měl by posloužiti a mohl pomoci, chce sám vládnouti a vítěziti. Lidé zapomínají, že jiných se ujímati je nejlepším důkazem síly. Pravá radost je jako světlá, hřející jiskra, jež přeskočí od srdce k srdci pokaždé, když jeden druhému v upřímné blahovůli poskytne ze svého přebytku.

Nejedná se vždy jen o zvonivou minci, jíž můžeme darovat. **Stačí jen** dobrá rada, vzpružení poklesle mysli, útěcha, laskavé slovo i milý úsměv, a takové dary může rozdávati i ten nejchudší.

Je pravda, že mnozí našimi dary lásky pohrdají nebo nevděkem je splácejí ale to nás nesmí odstrašit, protože dobrý činí dobro ne proto, že jiní dobří jsou, ale proto, že on sám je dobrý. Dávat, rozdávat a zase dávat, je to kouzelné slovo, jež radost tvoří. Musíme uměti vše dávati od srdce, jinak náš dar je mrtvý. Takovou radost jsme povinni přinášeti lidstvu. Je to příkaz nejčištší lásky, jež největší a opravdovou radostí naplní nejdříve srdce naše.

Vlad. Kout.

O neutralitu.

Občanská válka ve Španělsku trvá již více než tři týdny a nedá se povědět, kdy skončí. S počátku byl všeobecný názor, že jsme svědky krátkého revolučního výbuchu, jakých v západní Evropě bylo mnoho. Že to všechno bude trvat jen několik dní, ať to už pak dopadne jak koliv. Ale španělská občanská válka se neřídila tímto schematem. Naopak, začala se brzo přeměňovat v cosi, co velmi připomíná starou guerillu, tak zavedenou do dějin nejzápadnějšího evropského státu: mnoho drobných bojů, mnoho krve, málo pohybů, které by znamenaly územní zisky a už vůbec málo rozhodných bitev.

Takový vývoj událostí postavil do popředí otázku neutrality sousedních a vůbec jiných států, kterou by tyto jistě zachovaly, kdyby povstání netrvalo dlouho.

Otázka neutrality se stala zvláště naléhavou po zprávách tisku o koncentraci válečných lodí na španělském a africkém pobřeží a o dodávkách zbraní a letadel válčícím stranám. Úřední zprávy států sice prohlašovaly, že jejich lodě jsou ve španělských vodách, aby chránily životy a jmění svých občanů, avšak počet a chování se lodí dokazovaly něco jiného. Musíme si totiž uvědomiti jak choulostivým místem je úžina Gibraltárská, a vůbec západní část Středozemního moře, ležící na cestě z Anglie do Indie a z Francie do jejich afrických kolonií. Ovzduší zde bylo nabité elektřinou. Stačila by jiskřička — jak píši noviny, které přirovnávají situaci k r. 1914 — aby vypukl požár. Velké vzrušení vyvolala na př. zpráva, o vepluti německého křižníku „Deutschland" do přístavu v Ceutě (na africké straně úžiny Gibraltárské, v rukou povstalců) ve chvíli, kdy se vládní loďstvo španělské chystalo ji bombardovati. Od bombardování bylo upuštěno. Německý křižník pak vylodil své námořníky, kteří vystoupili na půdu španělského Maroka. Němečtí námořníci se svými důstojníky byli velmi vřele uvítáni v hlavním stanu generála Franca, který pozval velitele křižníku na snídaní.

Stejně sensačně působila zpráva o havarii italských letadel, letících do Maroka, zejména však pověsti o smlouvě, kterou prý uzavřel vůdce povstalců gen. Fraco s italskou vládou. Smlouvou touto prý se gen. Franco zavazoval poskytnouti Italii za pomoc v povstání mořské základny na Balearských ostrovech

Jednání o neutralitě zahájila francouzská vláda, která poslala text svého prohlášení o nutnosti neutrality vůči Španělsku vládám anglické a italské, aby připojily neb vyslovily své námitky. Anglie vyslovila souhlas s francouzským prohlášením, rovněž Italie souhlasí s neutralitou avšak s výhradami. Odpověď její zní:

1. Italie projevuje v zásadě souhlas s myšlenkou nevměšování se do španělské občanské valky.
2. Italie se táže, zda morální solidarita s jednou ze stran, jež jsou ve sporu, projevená veřejnými projevy, tiskovými zprávami, věnováním peněžitých darů, najímáním dobrovolníků a podobné není již považlivou formou vměšování.
3. Italie by ráda zvěděla, zda závazek nevměšování má míti obecný ráz či nikoli, a zda jím mají býti vázány vlády či také soukromé kruhy.
4. Italie by ráda obdržela informaci, zda francouzská vláda má také na mysli způsob kontroly nad zachováváním závazku nevměšování.

Tak se z povstání v jedné zemi utvořilo zamotané klubko odporujících si zájmů, v jehož středu je peklo občanké valky.

15. srpen — slavné výročí.

Skvělé vítězství polských zbraní v bitvě pod Varšavou dne 15. srpna 1920 r. nad bolševiky jest onou událostí, která mění běh historie a kreslí nové hranice států. Zde byl zastaven nápor komunismu na Západ, když již ohrožoval brány Varšavy a poražen — kapituloval.

Dvěma širokými proudy rozlily se tehdy rudé armády do Polska: starou Smolenskou branou šel hlavní voj Tuhačevskiho na severu a z Ukrajiny přes Volyň a Podolí jízda Budennyho. Dne 14. srpna po průlomy fronty pod Radziminem, byly hlídky na levém křídle již v dohledu Varšavy. Na toto místo soustředil zesnulý Maršálek Josef Piłsudski protiútok z údolí řeky Wieprz, jenž byl počátkem geniálního plánu vítězné protiofensivy. Prudkým náporem byl vzat Radzimin zpět, levé křídlo rudé armády se zhroutilo a ztrhlo ssebou celou frontu v panickém útěku, jenž skončil až za dnešními státními hranicemi.

15. srpna mine 16 let od tohoto slavného vítězství a den ten bude po zásluze jako každoročně slavnostním způsobem oslaven.

Louis Blériot mrtev.

Z Paříže došla zpráva, že tam 1. srpna t. r. zemřel slavný průkopník letectví a první jeho vítěz nad mořem Louis Blériot ve věku 64 let. Smrt nastala ochrnutím srdce.

Blériot, narozený v Cambrai r. 1872 jako syn továrníkův, byl inženýrem a věnoval se s nejvyšší vášní konstrukci letadel. Stavěl i automobily a velikého jmění si dobyl vynálezem lampy „Phare", takže mu bylo umožněno ještě v poměrně mladém věku věnovati se největší lásce a vášni, pokusům v oboru letecké techniky. Bylo to již kolem roku 1900.

Spolu s přítelem Voisonem zkonstruoval Blériot první modely a také s ním získal cenu Francouzské akademie. Později (roku 1906) přešel ke stavbě jednoplošníků ve svých dílnách v Neuilly. Dobyl jimi brzy velmi pozoruhodných úspěchů. Již roku 1908 podnikl první menší tet v malé výšce nad zemí. Roku 1909 se mu s novým typem zdařily první lety s jedním resp. dvěma cestujícími. Na leteckém turnaji v Douai dobyl překvapujících úspěchů, mimo jiné první let nad souší na vzdálenost 25 mil, provedený v šesti hodinách, mu získal cenu svazu Aero-Clubu de France. Téhož roku se mu zdařil první let přes oceán. V 27 minutách přeletěl Blériot Lamancheský průliv ve směru Calais—Dover a přistál, nikým nezpozorován, na útesech anglického pobřeží. Když po dvaceti letech r. 1929 opětoval svůj let na svém starém „Blériot 11", doprovázela ho letecká eskadra a na obou stranách průlivu ho oslavovaly nadšené zástupy lidí.

Ukázkové lety, které podnikal téměř ve všech větších městech Evropy, přinesly mu četné pocty a uznání. Jeho letecké dílny se stále zvětšovaly, až konečně za světové války vyrostly v obrovskou továrnu, která byla jedním z největších dodavatelů vojenského leteckého materiálu pro Francii i spojence. Z této továrny vyšla i slavná stihací letadla Spad, která nemálo přispěla k převaze dohodového letectva nad německým letectvem a tím i k vítězství dohody. Roku 1929, u příležitosti 20. výročí prvního přeletu kanálu, jmenovala francouzská vláda Blériota, který několik měsíců před tím ztratil při letecké nehodě svého syna, taktéž pilota, komandérem řádu Čestné legie.

XI. Olympijské hry.

Čteme-li nyní noviny neb posloucháme-li rozhlas seznáme jak mnoho místa jest v nich věnováno Olympijským hrám v Berlíně. Jest to událost světová a každý téměř národ má tam své representanty, každý očekává od nich zprávy o vítězství.

Olympiadu obeslalo letos 51 národů svými závodníky v počtu kolem pěti tisíc. Tito representanti defilovali při zahájení her dne 1. srpna t. r. v olympijském stadionu u Berlína ve svých barevných strojích před říšským kancléřem Hitlerem a zástupci mezinárodního Olympijského výboru a seřadivše se uprostřed vyslechli slavnostní přísahu, kterou složil jménem všech závodníků nejstarší německý borec. V témž okamžiku doběhal poslední německý běžec s pochodní, zažehnutou v Olympii v Řecku a zapálil olympijský oheň na ohništi. Velká vlajka s pěti kruhy — olympijský prapor — se vznesla na stožár a hry byly zahájeny.

Boje započaly druhý den, boje nejlepších s nejlepšími o trofej nejvyšší, o prvenství světové. Slavnostní nálada, sto tisíc diváků, velikost sázky, to vše klade veliké požadavky nejen na fysickou zdatnost závodníka ale jest též zkouškou jeho duševních kvalit a nervů. Prvá tři místa v každé konkurenci jsou odměňována zlatou, stříbrnou a bronzovou medailemi olympijskými a prohlášení vítězů děje se tradičním slavnostním způsobem. Vítězové stojí na vyvýšeném podiu pod stožáry, na něž jsou vytaženy státní vlajky toho kterého státu a hudba při tom hraje státní hym-

Besídka.

A. Drábek.

Rakev.

Humoreska.

Jakým byl kmotr Hrazdil pijákem, takovým byl i šprymařem. A pít uměl panečku, náležitě. Nemyslete však, že tu máte co činiti s nějakým notorickým opilcem, nikoli; pravda, kmotr Hrazdil uměl pít, že ho nepřepil na celém okolí nikdo, ale touto svou předností se zablýskl pouze několikrát do roka při zvláštních příležitostech a to čím byl starší, tím řidčeji. A právě v těchto řídkých případech potom objevil se celý jeho vzácný humor. Čím více holdoval „nádobě hořkosti" (jeho slova), tím byl jeho humor říznější a řiznější. Nejpozoruhodnější však při tom bylo, že proti všem panujícím tradicím a zkušenostem o pijácích, brousil svůj vtip jedině — o sebe. Ve vypravování humoristických příběhů, které se mu zvláště za jeho „handlování" v dobytku za mladších let ve světě přihodily, byl přímo nevyčerpatelný.

Jehonou účastnil se kmotr Hrazdil pohřbu svého starého kamaráda. Po skončených obřadech šlo se na pivo. Mluvilo se o nebožtíku, o jeho dobrých vlastnostech, o letošním suchu, o koroptvích a zase o zemřelém. Nejvíce se k němu vracel vzpomínkami kmotr Hrazdil, byliť rostenci a vzdálení přátelé.

„Tak, tak," povzdychl si. „Matýšek si to již odbyl a nás to ještě čeká."

„No, musíme tam jednou všickni, co platno," poznamenal jeden ze společnosti.

„Jenom že nevíme kdy," podotkl druhý.

„To jest právě to," pravil kmotr Hrazdil. „Kdyby člověk věděl, kdy zemře, mohl by se na to aspoň připravit."

„A nač byste se chtěl, kmotře, vy připravovat? Syna máte zaopatřeného, hospodářství v pořádku, vam je hej!" vpadl do řeči truhlář Petrášek.

„Inu dal bych si třeba udělat truhlu, abych věděl, jak mi to bude po smrti slušet," rozesmál se Hrazdil.

„Rakev? Nu, tu vám m hu udělat třeba hned," odpověděl truhlář.

„A udělejte, mistře!" zvolal vesele Hrazdil. „Ale to vám povídám, z dubového jádra, ne z nějaké blány, jako vy to umíte. A pak hlavní, ať je to brzy, rozumíte?"

„Buďte bez starosti, pane kmotře, udělám vám fráček, že se vám z něho nebude ani chtít," pravil mistr.

„Dobrá, tu máte pětku závdavkem; ostatní až bude truhla hotova."

Petrášek ji strčil do kapsy, vyndal metr a počal za hlučného smíchu celé společnosti bráti kmotru Hrazdilovi míru na rakev.

„Stosedmdesát," hlásil, skladaje metr.

„Smrt člověka natáhne, udělejte ji delší," vtipkoval kmotr Hrazdil, který, znaje liknavost Petráškovu, považoval vše za povedený žert. S tím se také společnost rozešla . . .

Druhého dne k večeru vezl truhlářský učedník na trakaři pěknou novou dubovou rakev a za ním kráčel sám mistr Petrášek. —

„A pozdrav pámbu, kam pak vezete tu truhlu, mistře?" zvolal zvědavě

ny. Takovým krásným způsobem jsou závodníci odměňováni za vítězství.

Doposud nejlepších výsledků docilují Spojené státy severoamerické a Německo. Nejúspěšnějším borcem jest americký černoch Jesse Owens, který získal až tři zlaté medaile: v běhu na 100 m (čas 10.3 vteř.), na 200 m (20.7 vteř.) a ve skoku dalekém (8 m 8 cm!).

V ženské lehké atletice dobylo Polsko pozoruhodných výsledků. V běhu na 100 m vyhrála Wałasiewiczówna stříbrnou medaili (11.7 vt.), ve vrhu diskem Wajsówna rovněž stříbrnou (46 m 22 cm), ve vrhu oštěpem Kwaśniewska bronz wou medaili (41 m 80 cm). Z atletů se umístil Kucharski na 4. místě v běhu na 800 m a Noji v běhu na 5000 m jako pátý ve skvělém čase 14 min. 33.4 vt.

Českoslovenští borci vítězí zase v těžké atletice: K'apuch v zápase ve volném stylu získal stříbrn u medaili, Pšenička ve vzpírání břemen v těžké váze rovněž stříbrnou medaili. Z lehkých atletů dobyl pozorudného úspěchu Štork v chůzi na 50 km, kde přišel mezi 36 účastníky jako čtvrtý.

Vl. P.

Spolkový věstník.

Odbor české matice školské v Jezírku pořádá dne 16. srpna 1936 r. Dožinkovou taneční zábavu.

Jednatel, V. Brda. Předseda B. Kloboučník.

Oznámení.

Správa 7-mi třídní školy ČMŠ v Zdolbunově oznamuje. že zápis žactva pro školní rok 1936/37 koná se denně v kancelá̄ři školy.

Kronika.

Výročí pochodu 1. Kadrové roty.

Dne 6. srpna minulo 22 let od chvíle, kdy se vydala na pochod 1. Kadrová rota, která stanovila jádro budoucího polského vojska, aby bojovala o samostatnost vlasti.

Zprávy ze Španělska si odporují.

Zprávy ze Španělska si stále odporují podle toho, ze kterého tábora pocházejí. Vládní zprávy přikládají veľký význam vítězství vládních vojsk při Guadarramě na sever od Madridu, neboť prý tu jde o velmi důležité strategické posice. Jeden z vůdců vládního vojska plukovník Merillot prohlásil zvláštnímu zpravodaji Havasovy kanceláře, že na této frontě možno považovat náp r povstalců za skončený, poněvadž jest odříznuto spojení vzbouřenců s Avilou a Segovií. Vláda dala letecky bombardovat včera a dnes dopoledne Saragosu a jiná význačná střediska vzbouřenců v provincii aragonské. Vládní rozhlas oznamuje brzy pád Cordoby a pokračující pochod vládních sil na Sevillu a Granadu. Potvrzuje se, že v Katalanii byly mobilisovány tři další ročníky branců. Katalánská armáda snaží se dobýti na vzbouřencích města Huescy. Naproti tomu zprávy vzbouřenců a pravicového tisku hlásí, že situace v Madridu je kritická, že vláda prý ve skutečnosti už není pánem hlavního města Španělska, kde prý úplně rozhoduje režim komunistický. Komunistické výbory se zmocnily v Madridě všech veřejných budov, kostelů, klášterů a pod. Mezi levicovým nekomunistickým obyvatelstvem prý roste nespokojenost.

Vzbouřenecké zprávy hlásí, že povstalci pokračují v obkličování Madridu. Severně od Sevilly prý zajali povstalci mnoho vládních vojáků a ukořistili četné zbráně a střelivo. Silné povstalecké oddíly prý se shromáždily v provincii Galici v severozápadním Španělsku, jiné skupiny povstalců vytáhly ze Zamory a pochodují na Madrid.

Zprávy francouzských reportérů hlásí, že vzbouřenci čekají prý marně posily, zejména ze španělského Maroka, protože vůdce povstalců generál Franco není prý už pánem přechodů resp. přeletu přes mořskou úžinu do Španělska. Někteří reportéři naznačují dokonce. že generál prý touží se zmocnit Gibraltaru, což by ovšem znamenalo okamžitý rázný čin na diplomatické frontě.

Posily povstalcům z Maroka.

Francovy námořní a vzdušné síly se spojily, aby provedly přepravu 2000 vojáků na 3 lodích přes úžinu.

Před loděmi letělo 12 letadel, jež střežila úžinu s posláním odvrátiti vládní námořní síly a ponorky. Ty byly asi zdrženy bitvou, jež se vyvinula

CENY OBILÍ.

Záznam 7.VIII. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 1.70	za 1 pud (16.38 kg)	
Pšenice	„ 3.00	„	
Ječmen	„ 2.20	„	
Oves	„ 1.80	„	
Hrečka	„ .—	„	
Proso	„ .—	„	
Řepák	„ .—	„	
Hrách	„ .—	„	
Fasole	„ .—	„	
Mák	„ .—	„	
Jetel	„ 80-90—	za 100 kg.	

nějaký proti nim jdoucí člověk, v němž Petrášek poznal souseda Mrázka ze sousední vesnice, kde míval dříve kmotr Hrazdil hospodářství, jež však již před mnoha lety prodal.

„E, starému Hrazdilovi," odpověděl truhlář.

„Co-o? Hrazdilovi? To není možná! Vždyť jsem ho nedávno viděl a byl jako zvon, to není možná!" divil se Mrázek.

„No, již jest to možná," tvrdil určitě Petrášek.

„Hm, hm," kroutil stále Mrázek hlavou. „A co se mu, prosím vás, stálo?"

„Nejspíš to bylo z pití", pravil mistr, jenž z toho měl nehoráznou radost, jak dostane kmotra Hrazdila a jak nyní dostal na lep Mrázka, aniž mu byl ve skutečnosti řekl, že předešlý zemřel.

„Kdy bude mít pohřeb?" tázal se Mrázek.

„To víte, zítra odpoledne, ve tři hodiny," zalhal již, vida nezbytí, zcela nenuceně Petrášek. „S bohem musím jít."

„S bohem," pravil Mrázek a zádumčivě vrtěl hlavou, odcházel rychle, aby doma zvěstoval neočekávanou tuto novinku...

Když přijel Petrášek s rakví ke Hrazdilovům, kteří zůstávali téměř na samém kraji vsi, do dvora, zastal tam pouze panímámu.

„Tak jsme tu," pravil mistr, rozpačitě ji pozdravuje, neboť neočekával, že se s ní zrovna setká.

„Vítám vás, mistře," pravila panímáma, úkosem pohlížejíc na rakev. „Co nám nesete?"

„E, vezu tu truhlu!"

„Truh...", nedomluvila panímáma. „Jakou truhlu?"

„Nu, co si dal pan kmotr včera dělat," odpověděl nevinným tónem Petrášek.

„Můj že si dal dělat truhlu? To se musíte mýlit, mistře. Pro koho pak by si dal dělat truhlu?" namítala panímáma.

„Nu, pro sebe, pro sebe. Včera mi dal na ni pětku závdavkem," tvrdil Petrášek.

Panímáma se dohněvala.

„Ten starý blázen jistě zase nevěděl co roupy dělat! Tak jen si truhlu pěkně seberte a jeďte s pánem bohem domů," pravila rezolutně. „Ani minutu nechci mít takovou věc ve stavení!"

„Není to nic platno, panímámo, nezlobte se! Mám na to celou hospodu svědkem, že si ji dal dělat, a ještě si poručil, aby byla brzy hotova. Co bych s ní teď dělal? Není snad doma?" bránil se Petrášek.

„Do toho vám nic není!" odbyla ho panímáma. „Jenom tolik vám řeknu, že neodvezete li tu truhlu hned, vyhodím ji na náves."

„Ale já za to nemohu, nemějte mi za zlé, panímámo!" chlácholil ji Petrášek, jehož nemilý tento výjev počal již mrzeti. „Myslil bych však, že by bylo lépe rakev tu někde nechat, aby z toho nepošly zbytečné řeči."

Toho se panímáma zalekla.

„S pánem bohem uložte ji tedy třeba tam pod kůlnu," svolovala nyní dosti ochotně. „A až se ten starý blázen vrátí ať si s ní udělá co chce. Ostatně, kdybyste byl o něco lepší nežli on, nepropůjčil byste se k takové bezbožnosti..."

Mistr složil s učedníkem, který ce-

mezi Francovými letadly a vládními ponorkami, torpédoborci a dělovými loděmi.

Vládní loďstvo bylo velmi špatně vyzbrojeno pro boj s letadly, tím spíše že velmi moderně vybavené vzdušné síly Francovy vrhaly pumy velmi přesně a jejich střelba byla značně účinná.

Bitva trvala asi 3. hodiny, aniž bylo zabráněno vysazení mužstva z Francových lodí, jež bylo podporováno pobřežními bateriemi.

Před Gibraltar připlula havarovaná ponorka. Britské úřady však ji vykázaly. Dělový člun „Pinto“ se za bitvy potopil. Na začátku boje vyslala britská admiralita v Gibraltaru radiovou depeši všem lodím a upozornila je na nebezpečí spojené s průjezdem úžinou. Hlavní stan v Tetuanu oznamuje, že v noci byla provedena přeprava druhého transportu.

Úspěchy československých letců.

Československé letectví zaznamenalo v těchto dnech skvělé úspěchy svých letců. V hvězdicovém letu k zahájení Olympiady zvítězil kpt. Fuksa, a druhou cenu získal zase Čechoslovák npor. Polma. V turnaji letecké akrobacie při Olympijských hrách se umístil jako druhý prap. Široký a jako třetí poručík Novák. Jsou to velmi krásné úspěchy československých letců a strojů.

Převrat v Řecku.

5. srpna k půlnoci byla vyhlášena v Řecku všeobecná stávka. Když se o tom vláda dověděla vyhlásila válečný stav v Athénách, kterým čelí komunistické agitaci po dobu stávky. Byla rozpuštěna řecká sněmovna, ale nebylo dosud oznámeno, kdy budou vypsány volby.

Řecký min. předseda Metaxas rozhodně vyvrací pověsti, že chce zavésti diktaturu. Výjimečná opatření mají jediný účel, zachovati pořadek. Hlavní příčinou rozpuštění řecké sněmovny byly prý obtíže, které dělali komunisti, kteří byli pány sněmovní rovnováhy.

Všechny důležité strategické body v Athénách jsou střeženy policií. Telefonní spojení s Řeckém je přerušeno.

Do přístavu v Soluni přijelo několik válečných lodí, jež jsou ve stálém spojení s ústředními úřady a s posádkovým velitelstvím soluňským.

Denní tisk přináší věrohodnou zprávu z Londýna, že v Řecku byla zavedena prozatímní diktatura.

Obrovské válečné přípravy Mandžuska a sovětů.

Anglický novinář Cornelius Vanderbilt, který právě přibyl do Helsing z dlouhé cesty po Dálném Východě, prohlásil, že válečná pohotovost na území sovětském i mandžuském je opravdu hrozivá. Podle zmíněného reportéra je celé Mandžusko proměněno ve velký válečný tábor.

Železniční trať je hlídána po obou stranách nepřetržitě silnými oddíly vojska, všude stojí připravené vojenské vlaky, tanky a protiletadlová děla. Novinář sám viděl v Charbinu 88 japonských letadel a bylo mu řečeno, že je jich v Mandžusku přes čtyři sta.

Také na sovětském území, jež projel za pět dní sibiřskou drahou, viděl horečné přípravy vojenské a velký počet vlaků dopravujících zbraně a střelivo všeho druhu. Vojenské vlaky míjely v intervalech dvaceti minut. Podle jeho informací je shromážděno na hranici asi 1.000 sovětských letadel. Přes to jej překvapily nedostatky sovětské organisace u porovnání s tím, co viděl v Mandžusku.

Konference Pěti nejdříve až v říjnu.

Ačkoliv nebylo dosud stanveno datum pro locarnskou konferenci Pěti, pokládá se za jisto, že konference se nebude konati před říjnem se zřetelem na dlouhé diplomatické přípravy jež jsou nutné.

Dementi o habešském útoku na Addis Abebu.

Úřední italská kancelář Stefani vyvrací důrazně zprávy o habešském útoku na Addis Abebu. Došlo-li k nějakému pokusu, praví uvedená kancelář, nebyla to nikdy akce skutečné armády, nýbrž pouze nepravidelných tlup, oddávajících se lupičství. Jde o akce, které Itálii nikterak nepůsobí starosti a které po ukončení údobí dešťů budou trvale potlačeny.

Přes toto dementi se v tisku zprávy o postupu habešských vojsk na Addis Abebu stále udržují. Vyslovováno jest jméno rasa Imru jako organisátora útoku v čele 40 000 bojovníků.

Pověsti o brkzém odstoupení holandské královny.

Z úředních míst se vyvracejí tiskové zprávy o brzkém odstoupení královny Vilemíny a blízkém zasnoubení princezny Juliany s princem Karlem Švédským.

Různé zprávy.

Mormoni kdysi a dnes.

Světovým tiskem prošla nedávno zpráva, že úřady v severovýchodní

---

lou scénu pozoroval s vyjevenýma očima, rakeo pod kůlnu a rychle odejel...

Nedlouho na to vrátil se domů kmotr Hrazdil, jenž byl na rékev vůbec ani nevzpoměl.

„Tamhle máš na dvoře něco pod kůlnou!“ přivítala ho nevlidně žena. „Právě to sem Petrášek přivezl.“

V kmotrovi hrklo. „Co pak by to bylo?“ pravil nesměle, ač již cítil, kolik asi uhodilo.

„I aby ho káně,“ zvolal, „co pak nerozuměl žertu? Nač bych potřeboval truhlu?“

„Pro mě si v ní teď třeba líhej, starý blázne,“ pravila nevrle panímáma a na znamení, že o tom nechce již ani slova slyšet, odešla...

Hrazdil se rychle přestrojil, vyšel ven a za pomoci chasníka, Francka, jenž nemohl nikterak pochopit, nač ta rakev jest, vytáhl ji na půdu, jen aby jí panímáma měla s očí.

„Zítra skočím k Petráškovi.“ myslil si, „a musí si ji odvézt, aby byl pokoj. Kdyby člověk umřel a dal si k němu truhlu opravdu dělat, mohl by na ni čekat třeba do soudného dne — a tohle mi udělá schválně, prašivec!“..

Kmotr Hrazdil míval zvyk, že si vždy po obědě hodinku schrupl.

Když příštího dne po obvyklé siestě procitl a vyhlédl oknem, spatřil u vrat několik lidí černě oblečených. K nim přibylo po chvíli zase několik, takže celý houfec vzrostl asi na patnáct hlav.

„Co tu ti lidé chtějí, zvědavě vyhlížeje oknem; bylo mu však hned nápadno, že se všickni dívají k nim na dvůr a že jsou to vesměs lidé cizí.

Malý zástup stál chvíli tiše před vraty, a pak tom se někteří zvědavější jednotlivci odvážili na dvůr.

„I jo, již jest to tak — jdou mi na pohřeb!“ zvolal zoufale kmotr Hrazdil a udeřil se do čela. První jeho myšlenkou bylo, aby se někam schoval.

„Co povídáš o pohřbu?“ ozvala se za ním náhle, když se již chystal tento úmysl provésti, panímáma, přicházejíc sem z komory, kdež byla zaměstnána uklidem. V tom pohlédla do okna.

„Pro pět ran, muži! blázne! Čeho jsem se s tebou k stáru dočkala!“ zvolala plačtivě...

„Prosím tě, stará, mlč!“ konejšil ji, nevěda kudy kam, kmotr. „To všecko spískal ten Petrášek. Prosím tě, jdi ven a řekni jim, že nejsem doma!“

„Jak pak jim řeknu, že nejsi doma, když ti jdou na pohřeb. Jdi si jim to říci sám!“ odbyla ho panímáma a utekla zpět do komory.

Kmotr, vida nezbytí, vzal v síni konev a šel ke studni jako pro vodu. „Uvidí, že to není pravda, rozejdou se a bude po všem,“ myslil si moudře...

Vyšel na dvůr, zaměřil k pumpě a počal, jakoby nikoho neviděl, pumpovati.

Houfec lidí okamžitě ztichl, ale za chvíli se ozvalo z něho nespokojené bručení. Poznali Hrazdila.

„Ne, poslouchejte,“ zvolal po chvíli ze zástupu Mrázek, takhle si děláte z lidí blázna! Všeho nechám, jdu sem hodinu cesty a — vy jste živ!“

Ze zástupu ozvalo se ještě hlasitější bručení.

Kmotr Hrazdil se dopálil.

„No, snad nemyslite, že k vůli vám natáhnu bačkory!“ vzkřikl zlostně a zmizel s konví ve dveřích...

Kmotr Hrazdil jest živ dosud a do rakve si zatím ukládá na zimu — jablka. Aspoň prý se mu nyní tak nezdá tak nezdá dříve.

Arizoně stíhají příslušníky sekty „Bratří spojeného řádu“ pro mnohoženství. Šlo o některé obyvatele města Short Creeku, kteří unikli do hor, kde byli pronásledování bezpečnostními orgány. Zpráva vzbudila ve světě velký ohlas, poněvadž se z ní usuzovalo, že u mormonské církve mnohoženství ještě zcela nevymřelo. Ve skutečnosti jde o skupinu kazatele Barlova, který byl pro hlásání mnohoženství z mormonské církve vyloučen a se svými přívrženci se před desíti lety vystěhoval z mormonského státu Utaha do Arizony. Současně vzrostl zájem o Mormony vůbec, kteří svou činnost rozšířili i na Evropu a také v Československu utvořili své náboženské obce.

Mormonskou církev založil r. 1327 Joe Smith, jenž tvrdil, že z andělského vnuknutí vyhrabal na pahorku u Palmyry posvátné desky, jejichž obsah mohl přečísti teprve po čtyřech letech pomoci zvláštních brýlí, k deskám připojených. V knize The book of Marmon vysvětlil Smith historii „Svatých soudného dne“, jak se později jeho přívrženci nazývali, ukázalo se však, že nález desek je mystifikací a že desky obsahují rukopis nábožensko historického románu, jehož autorem byl kterýsi farář. Román tiskem nevyšel, avšak v rukou Smitha splnil své poslání. Přívrženců nového náboženského směru přibývalo, rostly však i nesnáze amerických úřadů, které Mormony honily z jednoho státu do druhého. Konečně se Mormoni usídlili v Illinoisu a založili tam v r. 1810 kvetoucí město Nauvoo, jež mělo 2100 domů a krásný chrám. Mormoni vyznačovali se střídmým životem, houževnatostí a pracovitostí, proto se d mohli značného blahobytu. Když po 4 letech Nauvoo lehlo popelem, odstěhovali se do krajin kolem Velkého Solného jezera, kde vytvořili kvetoucí osady s vyspělou samosprávou. Hlavním městem je Salt Lake City, jež má dnes 150.000 obyvatelů z polovice Mormonů, tři university a kvetoucí průmysl. Americká vláda jim vydatnými subvencemi pomáhala zřizovat veřejné budovy, knihovny a jiné ústavy, za krátko se však s nimi octla v ostrém konfliktu, když Mormoni vyháněli vládní úředníky. V r. 1858 pustili se Mormoni do otevřené bitvy s vládními vojsky, výsledkem válečného tažení byl oboustranný kompromis. Schylovaloť se již tehdy k válce odštěpenecké.

Mormoni přejali původně některé prvky své věrouky z budhismu (stěhování duší), z islamu (mnohoženství, zákaz lihovin), z křesťanství čerpali víru v zázraky, neomylnost církevní autority, hierarchické spravování církve atd. Církevní věci prodělávaly ovšem vývojové změny, z nichž nejhlavnější bylo zrušení polygamie, jež podněcovala stále americké obyvatelstvo a úřady proti nim a zavdávala podnět k mnohým obviněním z mravních zlořádů. Od r. 1874 trestaly americké úřady mnohoženství u Mormonů káznicí a r. 1890 dokonce zabavily veškeré jmění Mormonů. Jisté uvolnění nastalo teprve, když v témže roce syn biskupa Jounga se zřekl polygamie a zavedl jednoženství. V r. 1899 byla mormonská církev uznána za státní a mormonský stát včleněn do Unie. Dnes žije v celém světě Mormonů 750.000, z nich 30.000 v Evropě.

Za 33 let — 24 milionů aut.

Z Detroitu právě došla statistická data o výrobě známých automobilových továren H. Forda. Za 33 let bylo v dílnách vyrobeno $24^1/_2$ milionu automobilů, celková tržba za tuto dobu (včetně automobilových součástek) činila 12 900 milionů dolarů. V tom však pouze 600 mil. dol. bylo čistého zisku, neboť na menších automobilech Fordovy závody spokojily se se ziskem pouze 20 dolarů.

Zpolitisovaný papoušek.

Policejní úřady v Athénách vyšetřují pozoruhodnou velezrádnou aféru. Před několika týdny slyšeli policejní úředníci za služební pochůzky výkřiky „ať žije republika!“, které se stále opakovaly. Policisté šli po hlasu, vnikli do domu a objevili provokatéra v papouškovi. Majitel prostořekého opeřence se dušoval nevinou. Ptáka koupil od námořníka, aniž byl věděl, jakým nezpůsobům se papoušek naučil. Policie zabavila ptáka, který i při úředním výkonu řval z plna plic své republikánské heslo. Majitel proti zabavení protestoval, policie však rozhodla, že vlastizrádný papoušek musí být potrestán. Atéňané se rozestoupili na dva tábory; jedni jsou pro popravu republikánského ptáka, druzí žádají hlavu jeho majitele, který prý papouška v provokačním hesle vycvičil. Než padne konečné slovo, zůstane prokletý pták na strážnici,

36

jednáním neprojevovala, ale která vyzírala sama sebou z celého jejího chování. Mamsel Nina sice v kuchyni dělala na Miladu různé vtipy, ale od té doby, co byla doma, neodvážila se nic nezdvořilého zahradníkovi vzkázati.

Zahradník Kocner, dověděv se od Artura, že do zámku přichází málo růží, jat byl úzkostí, aby panstvo samo nepočalo býti nespokojeno. Den co den posílal zároveň se zeleninou růže čerstvě nařezané, aby stačily do váz na schodišti i v pokojích. Před lety chodíval s nimi buď sám nebo jeho pomocník a upravovali kytice a skupiny květin v hrncích, vyplňující kouty schodišť a salonů. Jeden z pomocníků byl však hrabětem dopaden ve velmi důvěrném hovoru se zámeckou panskou právě v salonu a tehdy dostal zahradník rozkaz, aby přicházel pouze sám jednou za týden do zámku a jinak aby nikoho neposílal, jelikož to obstará zámecký personál sám.

„Myslíte, že by někdo ze služebnictva si růže nechával?“ tázal se Artur ani ne tak ze zvědavosti, jako aby prodloužil hovor. Čekal, že se Milada za chvíli vrátí a že s ní bude moci ještě hovořiti. Přál si vřele, aby mohl ještě chvíli v její společnosti tráviti, učinila naň zvláštní dojem a její bílá, pružná

33.

byl poplužní dvůr s cukrovarem a lihovarem.

Poněvadž od svého mládí vyrůstal v panských zahradách, znal dobře všechny ony intriky, zjevné i tajené nepřátelství, klepy a řevnivosti panského služebnictva a úřednictva. Věděl, jak snadno je probuzen hněv tohoto dvorského panstva a jak nelítostně dovedou pronásledovat a je-li jim to ku prospěchu, také ničit každého, kdo se jim zdá býti nepohodlný a nebezpečný. Byl proto rád, že bydlí odděleně, že se s nimi zřídka kdy stýká a že je tedy jaksi za větrem. V prvních letech měl několik nepříjemných sporů s tím či oním úředníkem, kteří se činili jeho pány a kteří vyžadovali víc ohledů a obsluhy než panstvo samotno. Též jeho žena, poněkud horkokrevná a poměrů neznalá, nedala se doma udržeti a občas setkala se s tou či onou paničkou, čímž dáván podnět ku klepům, hrozícím státi se nebezpečnými i jeho existenci.

Když později matka Miladina měla hojně starostí s dětmi a zkusila sama nestálou přízeň různých paniček, nasledovala muže a uzavřela se s ním doma. Jen v neděli vycházeli spolu ven do polí, mířice buď do některé vesnice, nebo do lesa, kde by se s nikým nesetkali. Ovšem, ani potom neušli nepříjemnostem. Do zahrady přicházelo služebnictvo nebo úředníci, oni pro květiny, ovoce nebo

kde dostává na účet státu semenec. Rozdíl proti dřívějšku je pouze v tom, že křivozobec provokuje nyní monarchii na strážnici, kdežto před tím tak činil v soukromém domě.

Hospodářský zpravodaj.

Výběh dobytka a jeho význam.

Má-li býti chov dobytka skutečně finanční oporou hospodáře, musí býti také cílevědomě a racionelně prováděn.

V úvahu padá v prvé řadě chov dojnic. Dojnice může v plné míře uspokojiti chovatele jen tehdy, je-li čistokrevná, pěkně vyvinutá a hlavně poskytuje-li hodně dobrého mléka s vysokým obsahem tuku, při spotřebě co nejméně živin. Máme-li už takovouto, pak dbejme pečlivé o její zdraví. Zdravý kus vyrovnaných forem, dobrého původu, při řádném krmení a ošetřování musí chovatele uspokojiti.

K zajištění zdraví dobytka hned od jeho mládí slouží velkou měrou výběh. Mladý kus volně se pohybující nabývá souladných tvarů těla, správného, mohutného postoje, hlubokého hrudníku a rovné linie hřbetní. Naproti tomu kus hned od mládí vězněný ve chlévě u vysokého žlabu je pravým opakem předešlého. Známky této nepřístojnosti jeví se jako špatné vysvědčení chovatele ve formách dobytčete, a to: plochý za lopatkou propadlý hrudník, kapří hřbet, šavlovitý postoj zadních nohou atd. Takovýto kus ztrácí nejen na své hodnotě již deformací tvarů, ale ubíjejí se v něm také dobré vlohy, zděděné po předcích, které se následkem nepřirozeného života nemohou probudit.

Bylo zmíněno, že dobytek z výběhu má oproti ustájenému hluboký hrudník. V hlubokém, pěkně vyvinutém hrudníku jsou velké zdravé plíce a zdravé, dobře fungující srdce. Zdravé plíce a srdce podmiňují bezvadné okysličování krve a její oběh. Normální oběh krve je podstatou výměny látkové, která je podmínkou užitkovosti kusu. Dále vyvinutý organismus zakrnělý. Je statisticky dokázáno, že dobytek odchovaný ve výběhu daleko méně podléhá této zhoubě, než dobytek hned od mládí ustájený.

Mimo uvedeného skýtá výběh ještě mnoho důležitých výhod chovateli; stojí tedy za uváženou každému, kdo prakticky zabývá e chovem, neměl-li by kousek pole věnovati na rejdiště dobytku. Ušlý zisk za úrodu nahradí se mnohokrát ve zlepšeném chovu. Je škoda že ještě dosud je tak mnoho chovatelů, jejichž kusy nepřijdou dříve z chléva ven, až když se vedou k býkovi nebo na porážku. Čistý vzduch, slunce, pohyb prospívá každému — přejme jej také dobytku.

Z chmelného trhu.

Žatecký chmel.

V uplynulém týdnu byla na žateckém trhu chmelném zvýšenější poptávka a docílen byl obrat cca 150 centů po 50 kg. — Ceny pohybují se v rámci mezi

Kč 700—850 Kč za 50 kg.

Výběr jest znamenán nominelně Kč 900. — za 50 kg. Největší zájem byl o prima, za něž bylo v Žatci placeno Kč 800—850. — za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila dodnes 42,093 žoků v čisté váze 95 909 ctů po 50 kg chmele sklizně 1935.

Zásoby žateckého chmele sklizně 1935 se odhadují přibližně na 1000 centů po 50 kg. — Chmel kvete. Nestálé počasí poslední doby nebylo pro odkvět chmele a další vývin hlávek ideálně příznivé. Osyp květem jest však silnější, nežli se v posledním týdnu ukazoval. — Počasí příštích 14 dnů jest rozhodným pro kvantitativní výsledek letošní sklizně.

V pondělí postižena byla žatecká oblast chmelařská katastrofální smrští a krup bitím, která způsobila velké škody. Kolem 600 ha drátěných konstrukcí chmelnic bylo poraženo. Největší škody byly způsobeny v okrese Žatec, Postoloprty, Louny, Kadaň, Rakovník a Nové Strašecí. Nejcitelnější škody jsou škody krupobitím.

Katastrofa ve chmelnicích na Žatecku.

27. VII. strhla se v oblasti Žatecké prudká bouře s lijavcem, kroupy a tak těžkým povětřím, že mnoho chmelnic, hlavně v dolním Údolí Zlatého potoka, pak v některých obcích Postoloprska a v severní části Rakovnicka porazila. Dešť netrval ani čtvrt hodiny, ale byl tak prudký, že v Žatci spadlo 30 až 40 mm vody. Dešť, stejně jako síla větru a míra způsobených škod je různá. V některých obcích byla poražena až polovina všech chmelnic v obci. Celkem odhaduje se, že v oblasti

se vzkazy panstva, tito opět, aby si vyžádali potají zeleniny nebo různých lahůdek, určených pro panský stůl. Nebylo možno jim po každé odepříti, musil dáti to či ono, ale jelikož nedostali všichni, ti, na které se nedostalo, vinili zahradníka ze stranictví a dráždili kde mohli odpor proti němu.

Největší kříž míval se zámeckými služebnými. Přicházely s rozkazy, aby to či ono do kuchyně poslal, poroučely, jaké množství toho musí býti a běda, nevyhověl-li každému rozmaru. V zámecké kuchyni vládla francouzská kuchařka, která byla u hraběnky už celou řadu let a spoléhajíc se na přízeň své hraběcí velitelky, dovolovala si věci, které i rozvážného zahradníka z míry rozčilovaly. Mamsel Nina, jak ji kuchyňský personál nazýval, byla asi pětatřicetiletá, veliká, silná, zardělého obličeje a mužského hlasu. Ráda pila dobré víno a nebylo-li toho dost, nepohrdla pivem, kterého spotřebovala úctyhodné množství. Považovala se za hezkou a zajímavou a její srdce stále ještě toužilo po milostných dobrodružstvích, v jejichž vynalézání byla opravdu umělkyní. Kuchyňské i panské žárlivě ji střežily, protože byla šťastnější než ony a nemohly jí odpustit, že tak mnohý z mladých úředníků z cukrovaru nebo od hospodářství mívá s mamsel Ninou

dostaveníčka, jako by nebylo v zámku mladších a hezčích ženských tváří.

Mamsel byla jediná, která bez ustání jaksi nepřátelsky se chovala k zahradníkovi. Snad proto, že nejevil nikdy žádného nadšení pro její krásu a neprokazoval jí uctivé pozornosti, snad také proto, že jeho žena ji jaksi přezírala a nedožebrávala se její vzácné přízně po způsobu úřednických paniček, jež se snažily Nině dokázati, že jsou jí okouzleny. Zřídka byla spokojena se zaslanou zeleninou, žádala jí množství, jež by bylo stačilo pro několikanásobnou spotřebu, přála si vypěstovati, zkrátka týrala tak důsledně a rafinovaně, že Kocner chodíval sklíčeně a utrápeně, přemítaje, neměl-li by výpovědí zbaviti se své mučitelky.

Ale žena s dětmi dusily jeho rozhořčení. Věděl, jak těžko jest se uchytiti na jiném místě, a proto raději se zaťatými zuby trpěl a mlčel. Jen když někdo ze služebnictva chtěl příkladu mamsel Niny následovati, vzepřel se rozhodně a míval potom pokoj. Návrat Miladin přinesl mu trochu oddechu. Kuchyňské, když pro zeleninu přicházely, nedovolily si vůči Miladě, která místo otce zeleninu pro zámek vydávala, tolik, jako vůči jejímu otci. Odzbrojovala je její chladná zdvořilost a jakási její povýšenost, kterou sice ani slovy ani

Žatecké padlo ten den 35 až 40.000 kop chmelnic. Škoda je značná. Sloupy jsou přelámány, chmelné keře mnohde přetrhány, takže výnos bude nepatrný. Práce se stavěním chmelnic jsou obtížné. Půda je značně rozvlhlá a postavení, zvláště velkých komplexů chmelnic, si vyžádá velkého počtu pracovních sil. Zatím se shání konstrukční drát a sloupy. V odborných kruzích se soudí, že vzhledem k padlým drátěnkám a vzhledem k ostatním škodám, které ve chmelnicích, jež stojí, způsobila bouře, že výnos sklizně v oblasti žatecké se snížil nejméně o 10.000 c. c. Dnes se již nemůže mluvit o velké sklizni na Žatecku, nehledíme-li k tomu, že chmel je vůbec řídce nasazen.

„Č. Chmelař“.

Přehled světového obilního trhu za minulý týden.

Záznamy na mezinárodním obilním trhu závisely v posledních týdnech především na povětrnostních poměrech a odhady výtěžku sklizně vesměs způsobily vzestup cen. Také minulý týden se uplatňovaly téměř výhradně vlivy působící na upevnění cen. Velký význam má situace ve Spojených státech, bývalé největší vývozní zemi pšeničné, jejichž tajemník ministerstva zemědělství Wallace pravil, že všechny dřívější poměry ustupují do pozadí před rozměrem letošní neúrody ve středních zemích Spojených států“. Očekává se, že letošní světová sklizeň vynese 126.1 mil. t., k čemuž se druží ještě loňský přebytek 17.3 mil. t. Světová spotřeba loni činila 144 mil. tun, takže by chybělo asi 15.4 mil. t. Také z jiných přebytkových zemí docházejí podobné zprávy. Jak se očekávalo, Kanada utrpěla další ztráty na úrodě, jež vznikly hlavně předčasným uzráním. Za nynějších poměrů na trzích krmného obilí a při pravděpodobném vývoji v příštích měsících, lze situaci považovat za spolehlivou.

„N. P.“

Celé Volyni jsou známa nejchutnější piva z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru — „SAKURA“. —

Doporučuj všude tohoto českého podniku znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Rovno.

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

Semena: burská, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksplotacja soli potasowej“ Lwów pl. Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mościcach i Chorzowie.

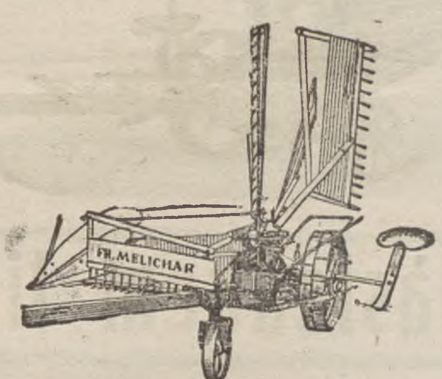
Hospodářské stroje:

Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER“. a také UNIA dříve „WIENTZKI“, kruhadla orig. „BOREK“.
Triery „PFÖNIX“. Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB“.
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikosti i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów. Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, Hnidava u p. Em. Rektora.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor J. Zeman. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.